

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาการจัดการศึกษาไทยเกิดจากการจัดการศึกษาที่ไม่สอดคล้องกับสภาวะปัญหาของการศึกษาและระบบการเรียนรู้ของไทยปัญหาที่สำคัญในปัจจุบัน วิทยากร เชียงกูล (2553, น. 115-138) และภารดี อนันต์นาวิ (2552, น. 321-323) ได้สรุปไว้ดังนี้ 1) ปัญหาการจัดการและโอกาสทางการศึกษา เนื่องจากรัฐจัดการศึกษาแบบเสมอภาคคือเน้นความเท่าเทียมกันทั้งประเทศจึงทำให้คนส่วนใหญ่ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำไม่สามารถเข้าถึงการบริหารของรัฐได้หรือเข้าถึงได้แต่เพียงสถานศึกษาที่ด้อยคุณภาพเกิดความเหลื่อมล้ำในสังคมทำให้คนจนขาด โอกาสทางการศึกษาในทุกระดับการศึกษา 2) ปัญหาคุณภาพการศึกษาแม้ว่าจะมีการปฏิรูปการศึกษาโดยการตราเป็นพระราชบัญญัติการศึกษาแต่คุณภาพของการศึกษายังไม่ดีขึ้นจะเห็นได้ว่าผลของการทดสอบระดับชาติของนักเรียนต่ำลงอย่างต่อเนื่อง 3) ปัญหาความด้อยพัฒนาทางการศึกษาและวิจัยด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีขาดแคลนครูอาจารย์ที่เข้าใจวิทยาศาสตร์สามารถสอนเพื่อสร้างความรู้และสร้างความสนใจให้แก่นักเรียนได้ 4) ปัญหาครู งบประมาณ และเทคโนโลยีการศึกษาโดยเฉพาะชนบทจะขาดแคลนครูและบุคลากรทางการศึกษามากระบบการผลิตครูยังไม่ค่อยมีคุณภาพการพัฒนาครูการอบรมอยู่ในระดับไม่น่าพอใจครูยังไม่เปลี่ยนวิธีการสอน 5) ปัญหาทรัพยากรและการลงทุนการศึกษาแม้ว่ากระทรวงศึกษาธิการ จะได้รับจัดสรรงบประมาณมากกว่ากระทรวงอื่น ๆ แต่ส่วนมากจะเป็นเงินเดือนงบลงทุนมีน้อยมากทำให้ไม่สามารถจัดหาสื่อวัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัยมาพัฒนาการศึกษาได้ 6) ปัญหากองทุน กู้ยืมเพื่อการศึกษาที่ผ่านมายังไม่มีความเป็นธรรมและมีประสิทธิภาพรัฐเริ่มจัดสรรงบประมาณลดลงในปีการศึกษา 2542 ทำให้นักเรียนที่ยากจนมีโอกาสได้เพียงส่วนหนึ่งของผู้ที่ต้องการกู้เท่านั้น 7) ปัญหาด้านสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาที่ยังปฏิรูปด้านสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาได้น้อยเนื่องจากโครงสร้างพื้นฐานกิจการด้าน โทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศมีน้อยมากรวมอยู่ในส่วนกลางบุคลากรขาดความรู้ 8) ปัญหาการจัดการศึกษาของเด็กประถมวัยยังด้อยคุณภาพและประสิทธิภาพทั้งในด้านบริหารจัดการที่เล็งและครูที่ไม่เข้าใจเรื่อง จิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็ก 9) ปัญหาด้านปริมาณซึ่งรัฐยังจัดให้บริการเด็กวัยเรียน 6- 17 ปี ได้ไม่ทั่วถึงโดยเฉพาะมัธยมศึกษาตอนปลายที่ไม่มีโอกาสได้เรียนถึงร้อยละ 41.54 ของประชากรวัยเดียวกัน 10) ปัญหาการสร้างแรงจูงใจและค่านิยมในการเรียนรู้

จะเห็นว่าเยาวชนคนไทยต้องการปริญญามากกว่าอยากเรียนรู้เพราะนิสัยเห็นแก่ตัวมากกว่าการสร้าง ความเข้าใจเรื่องการทำประโยชน์ซึ่งกันและกัน 11) ปัญหาการศึกษาสำหรับคนพิการคนด้อยโอกาส คนมีความสามารถพิเศษที่ยังขาดการรับรู้และความสนใจที่จะช่วยพัฒนาอย่างจริงจังรวมทั้งขาด องค์การดูแลเฉพาะ และขาดงบประมาณ 12) ปัญหากลุ่มอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมอาชีพ ซึ่งมี ปัญหาทั้งด้านคุณภาพค่าตอบแทนและค่านิยม 13) ปัญหากลุ่มอุดมศึกษาซึ่งเติบโตแต่ปริมาณสนใจที่ จะขายปริญญามากกว่าคุณภาพ 14) ปัญหากลุ่มผู้รับบริการการศึกษาอื่นๆที่อยู่ชายขอบ ขาดความ สนใจและทรัพยากร เช่นการศึกษาของสงฆ์ การศึกษาเฉพาะทางการฝึกอบรมระยะสั้น การศึกษานอก ระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย จะเห็นได้ว่าการศึกษาของไทยในปัจจุบันยังมีปัญหามากมายที่รอการ แก้ไขแม้ว่าจะได้ทำการปฏิรูปการศึกษารอบที่สองเพื่อสร้างคุณภาพแต่การดำเนินการเป็นไปอย่าง เชื่องช้าเพราะความไม่พร้อมหลายด้านทั้งคน เงิน และการจัดการ โดยเฉพาะปัญหาการเมืองที่ขาดความ ต่อเนื่องทางนโยบายทำให้ปัญหาต่าง ๆ ไม่ได้รับการแก้ไขเท่าที่ควร

รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่เหมาะสมกับขนาดและความพร้อมแบ่ง ออกเป็น 3 กลุ่ม มีจำนวน 10 รูปแบบดังนี้ 1) กลุ่มบริหารจัดการที่พัฒนาขึ้นจากการบริหารจัดการที่มี อยู่เดิมแบ่งเป็น 2 กลุ่มย่อย คือ 1.1) กลุ่มรูปแบบมีส่วนร่วมและเครือข่ายมี 4 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบ การบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของชุมชน รูปแบบการบริหารจัดการแบบเครือข่าย รูปแบบการ บริหารจัดการแบบพี่เลี้ยง และรูปแบบการบริหารจัดการแบบแม่ข่ายและลูกข่าย 1.2) กลุ่มรูปแบบการ บริหารจัดการแบบอิสระและในกำกับของรัฐมี 2 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบการบริหารจัดการแบบอิสระ และรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาในกำกับของรัฐ 2) กลุ่มบริหารจัดการที่กำหนดขึ้นใหม่ มี 3 รูปแบบ ได้แก่ รูปแบบการบริหารจัดการแบบหุ้นส่วน รูปแบบการบริหารจัดการ โดยการจ้างองค์การ ภายนอกและรูปแบบการบริหารจัดการแบบยึดพื้นที่เป็นตัวตั้ง 3) กลุ่มรูปแบบบริหารจัดการแบบ ผสมผสานมี 1 รูปแบบ คือ รูปแบบการบริหารจัดการแบบผสมผสานที่ใช้การบริหารจัดการแบบมี ส่วนร่วม เป็นฐานในการบริหารจัดการในทุกรูปแบบ ซึ่งเป็นรูปแบบที่เหมาะสมที่สุดในการนำไปใช้ กับสถานศึกษาทุกขนาดตามความพร้อม นโยบายการส่งเสริมสนับสนุนการบริหารจัดการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐานแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) นโยบายการส่งเสริมการนำรูปแบบไปใช้เพื่อให้สามารถเลือก รูปแบบการบริหารจัดการได้เหมาะสมกับบริบทขนาดและความพร้อมของสถานศึกษา 2) นโยบายที่ ส่งผลต่อการขับเคลื่อนการบริหารจัดการสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพเป็นนโยบายที่ต้องกำหนด โดย ภาพรวมและมีผลกระทบวงกว้าง และ 3) นโยบายที่เป็นสาระของการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้น พื้นฐาน เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและเป็นไปได้ทางการบริหารจัดการในด้านข้อเสนอแนะการปฏิบัติ ควรได้มี การพัฒนาศักยภาพของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อทำหน้าที่สนับสนุนส่งเสริมและ อำนาจความสะดวกแก่สถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาคู่มือบริหารกรรมการ

สถานศึกษาและชุมชนให้มีความรู้ความเข้าใจ การบริหารจัดการดังกล่าวและการประเมินผลรูปแบบเพื่อการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สำหรับข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการทำวิจัยเปรียบเทียบรูปแบบและศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการนำรูปแบบไปใช้รวมทั้งการประเมินผล แต่ละรูปแบบเพื่อการปรับปรุงและพัฒนา รูปแบบและการสนับสนุนส่งเสริมที่ชัดเจน (พิณสุดา สิริธรรังศรี, 2556, น. ข-ค)

การศึกษา รูปแบบการบริหาร โรงเรียนประถมศึกษามุ่งสู่ความเป็นเลิศในทศวรรษหน้าเป็นการมองภาพอนาคตที่จะเกิดขึ้นทั้งในลักษณะที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ควบคู่กันทั้งนี้เพื่อวางแผนแนวทางการศึกษาในอนาคตให้สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตามกระแสของโลกาภิวัตน์เทคโนโลยีสารสนเทศอันมีอิทธิพลทำให้การศึกษาของประเทศไทยต้องเปลี่ยนไป แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545 - 2559 ที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติได้จัดทำขึ้นซึ่งเป็นแนวทางในการจัดการศึกษาของไทยภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาพื้นฐานในการกำหนดแผน โดยมีการศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมและธรรมชาติบูรณาการเชื่อมโยงเป็นกระบวนการโดยยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนา ซึ่งจะเป็นการพัฒนาที่ยั่งยืนมีคุณภาพทางด้านเศรษฐกิจ สังคมการเมืองและสิ่งแวดล้อม โดยได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ 3 ประการ คือ 1) พัฒนาคนอย่างรอบด้านและสมดุลเพื่อเป็นฐานหลักของการพัฒนา 2) สร้างสังคมไทยให้เป็นสังคมคุณธรรมภูมิปัญญาและการเรียนรู้ 3) พัฒนาสภาพแวดล้อมของสังคมเพื่อเป็นฐานในการพัฒนาคนและสร้างสังคมคุณธรรมภูมิปัญญาและการเรียนรู้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545, น. 10-31)

พัฒนาการด้านการสื่อสารตั้งแต่อดีตจวบจนปัจจุบันนั้นเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์แล้วว่าการสื่อสารเป็นส่วนหนึ่งในการดำรงชีวิตของมนุษย์และสังคมเมื่อสังคมมนุษย์ยังคงเคลื่อนไหวไปอย่างต่อเนื่องการสื่อสารจึงหมุนตามสังคมโดยมีเทคโนโลยีและวิถีชีวิตของมนุษย์เป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนพลวัตแห่งการเปลี่ยนแปลงไปสู่อนาคต มนุษย์ไม่อาจปฏิเสธได้ว่าเราต่างมีส่วนแบ่งอยู่บนพื้นที่ของสื่อใหม่ รูปแบบเทคโนโลยีใหม่ ๆ ได้กำลังพัฒนาการสื่อสารให้มีความทันสมัยสนองตอบความต้องการด้านการสื่อสารของมนุษย์อยู่ตลอดเวลา ซึ่งสื่อใหม่ยังสามารถเติมเต็มประสิทธิภาพของการสื่อสารและเพิ่มช่องทางใหม่ ๆ ในการสื่อสารด้วยการติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศจากเดิมที่ใช้โทรศัพท์ระหว่างประเทศมีค่าบริการที่สูงมากมาเป็นการส่ง E-Mail หรือการพิมพ์ข้อความเพื่อสนทนา (Chatting) ในปัจจุบันมนุษย์สามารถพูดคุยด้วยเสียงและเห็นหน้ากันด้วยการสนทนาแบบวิดีโอ (Video Call) ทำให้ค่าใช้จ่ายในการโทรศัพท์ ลดลง แต่เราสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้นประชาคมและปัจเจกบุคคลสามารถพบปะพูดคุยกับเพื่อนหรือมีสังคมเสมือนจริง (Virtual Community) บนโลกอินเทอร์เน็ตได้โดยผ่านเว็บไซต์โปรแกรมซอฟต์แวร์หรือแอปพลิเคชันต่าง ๆ ที่อยู่ในคอมพิวเตอร์หรือแม้แต่บนโทรศัพท์เคลื่อนที่ เช่น His หรือ Facebook และ

เราก็สามารถแบ่งปันข้อมูลเรื่องราวข่าวสาร ความคิดเห็นต่าง ๆ ผ่านแอปพลิเคชันที่หลากหลาย เช่น Twitter, Instagram, Socialcam หรือ แอปพลิเคชันอื่น ๆ อีกมากมาย (วรวิภา อ่อนน่วม, 2555, น. 213-214)

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น อนงค์ วิชัยรัมย์ (2554, น. 125) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารจัดการหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนในตำบลคงใหญ่ อำเภอยะผิง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครราชสีมา เขต 7 สวรรค์ญา พลเรือง (2556, น. 67) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาและหาประสิทธิภาพของชุดการสอน เรื่องระบบการสื่อสารดิจิทัลโดยใช้สื่อ โปรแกรมจำลองการทำงาน Lab VIEW หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ ปรีดี แสงวิรุณ (2555, น. 53) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาการสอนแบบวิศวกรรมดิจิทัลโดยโครงการเป็นฐานเพื่อเสริมสร้างการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา สำเร็จนางสี คุณ (2557, น. 57) ได้ศึกษาเรื่องการใช้กลยุทธ์การจัดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ที่เน้นการให้เหตุผลแบบนิรนัยเชิงสมมติฐานผ่านสื่อการเรียนรู้ดิจิทัล เรื่องพันธุกรรม เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ชั้นปีที่ 3 ขนิษฐา จิตแสง (2556, น. 217-218) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและรูปแบบการใช้บริการบนสื่ออินเทอร์เน็ตของนักเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดขอนแก่น อมร โด๊ะทอง (2555, น. 82-83) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและผลกระทบจากการใช้อินเทอร์เน็ตผ่าน โทรศัพท์เคลื่อนที่ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครแล้วพบว่า การเรียนในยุคปัจจุบันนี้เด็กนักเรียนจะเรียนรู้ผ่านสื่อในรูปแบบต่าง ๆ ที่ไม่ใช่เป็นการอ่านจากหนังสือหรือตำราอย่างในอดีตแล้ว ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีศักยภาพและความสามารถทัดเทียมกับผู้เรียนนานาชาติ การใช้เทคโนโลยีในการเรียนการสอนของโรงเรียนมาตรฐานสากล มุ่งพัฒนากระบวนการเรียนรู้ เพื่อนำพาสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและสนองต่อคุณภาพชีวิตโดยตรง การเรียนรู้เทคโนโลยีจะช่วยปรับปรุงคุณภาพการศึกษาในการปรับเปลี่ยนสังคมไทยไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ การประกัน โอกาสของผู้เรียนให้เข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิตและเชื่อมโยงสังคมไทยสู่สังคมโลก สนับสนุนความเป็น พล โลกของคนรุ่นใหม่ สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษาโดยการเรียนรู้ทุกคนมีโอกาสใช้เทคโนโลยี เพื่อการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ พอเพียง และทั่วถึง ผู้เรียนมีความรู้ด้านเทคโนโลยีในระดับพื้นฐาน เพื่อสามารถเข้าถึง ค้นคว้า รวบรวม และประมวลผลจากแหล่งความรู้ต่าง ๆ นำไปสร้างองค์ความรู้ใหม่ ตลอดจนถึงบูรณาการความรู้ด้านเทคโนโลยีและการจัดการสารสนเทศ ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีและ พัฒนาจริยธรรมเชิงบวกในการใช้เทคโนโลยีเป็นสื่อในการเรียนรู้ ซึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต และพัฒนา กระบวนการคิดวิเคราะห์อย่างยั่งยืนจากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นผู้วิจัยในฐานะครูผู้ปฏิบัติหน้าที่สอนนักเรียนในระดับประถมศึกษามากกว่า 20 ปี และเป็นนักศึกษารัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน จึงมีความสนใจที่จะศึกษาการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุค

ดิจิทัล เพื่อจะเป็นข้อสนเทศในการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและเท่าเทียมกับการศึกษาในระดับสากลต่อไป

1.2 คำถามเพื่อการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล ได้นำมาสู่คำถามการวิจัยดังนี้

1.2.1 การจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล อยู่ในระดับใด

1.2.2 ความเข้มแข็งของนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาในสังคมยุคดิจิทัล อยู่ในระดับใด

1.2.3 ปัจจัยอะไรบ้างที่มีอิทธิพลต่อการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล

1.2.4 รูปแบบการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล มีลักษณะเป็นอย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ ดังนี้

1.3.1 เพื่อศึกษาระดับการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล

1.3.2 เพื่อศึกษาระดับความเข้มแข็งของนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล

1.3.3 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล

1.3.4 เพื่อสร้างรูปแบบการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล

1.4 สมมติฐานการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้ตั้งสมมติฐานไว้ ดังนี้

1.4.1 ระดับการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.4.2 ระดับความเข้มแข็งของนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาในสังคมยุคดิจิทัล โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.4.3 การจัดการหลักสูตร การส่งเสริมการเรียนรู้ ระบบจัดการข้อมูล กระบวนการจัดการเรียนการสอน รูปแบบการใช้สื่อ พฤติกรรมการใช้สื่อ การเรียน โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และการทดสอบและประเมินผล มีอิทธิพลต่อการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านความสามารถในการสื่อสาร ด้านความสามารถในการคิด ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาเป็น ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.5 ขอบเขตการวิจัย

การวิจัย การจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล ได้กำหนดขอบเขตการวิจัย ดังนี้

1.5.1 **ขอบเขตด้านเนื้อหา** เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล เพื่อสรุปออกมาเป็นแนวการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลแล้วนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังต่อไปนี้ 1) การจัดการเรียนการสอนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา จำนวน 8 ด้าน ดังต่อไปนี้ 1.1) การจัดการหลักสูตร ตามแนวคิดของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, น. 8), สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (2545, น. 23), รุจิรัฐ ภู่อสาระ (2545, น. 20), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, น. 105), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545ก, น. 10-31), ประกอบ คุณารักษ์ (2543, น. 6-7), ฌยศ สวงวนสิน (2547, น. 78), อนงค์ วิชัยรัมย์ (2554, น. 125), กชพรรณ เพชรสังข์ (2555, น. 101-103), สาริสา ปรามต (2556, น. 100-102) 1.2) การส่งเสริมการเรียนรู้ ตามแนวคิดของสำนักงานปฏิรูปการศึกษา (2545, น. 23,31-33), รุจิรัฐ ภู่อสาระ (2545, น. 20), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, น. 105), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545ก, น. 10-31), อภิลิทธิ เวชชาชีวะ, (2553,

น. 7-9), สำนักงานเลขาธิการการศึกษาแห่งชาติ (2554, น. 12-28), ถวิล มาตรการเยี่ยม (2542, น.12), ประเวศ วะสี (2541, น. 61), ฌยศ สงวนสิน (2547, น. 78) 1.3 ระบบจัดการข้อมูล ตามแนวคิดของสำนักงาน ปฏิรูปการศึกษา (2545, น. 23), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, น. 105), สำนักงานเลขาธิการการศึกษาแห่งชาติ (2554, น. 12-28), ประกอบ คุณารักษ์ (2543, น. 6-7), ถวิล มาตรการเยี่ยม (2542, น. 12), ประเวศ วะสี (2541, น. 61), ฌยศ สงวนสิน (2547, น. 78) 1.4 กระบวนการ จัดการเรียนการสอน ตามแนวคิดของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, น. 8), สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (2545, น. 23), สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, น. 105), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545ก, น. 10-31), ประกอบ คุณารักษ์ (2543, น. 6-7), ประเวศ วะสี (2541, น.61), กระทรวงศึกษาธิการ (2542, น. 17), สุดารัตน์ บุญญา (2546, น. 11), กระทรวงศึกษาธิการ (2546ก, น. 5-7), รุ่ง แก้วแดง (2540, น. 17), ทิศนา เขมมณี (2549, น. 24), จำรัส กลิ่นหนู (2555, น. 293-294) 1.5 รูปแบบการใช้สื่อ ตามแนวคิด ของ รุ่ง แก้วแดง (2540, น. 140-147), กิดานันท์ มลิทอง (2536, น. ป.ป.ม.), บุญเรือง เนียมหอม (2540, น. 72 – 81), ขนิษฐา จิตแสง (2556, น. 217-218), อมร โต้ะทอง (2555, น. 82-83), ภัทริกา วงศ์อนันต์นันท์ (2557, น. 173), จำรัส กลิ่นหนู (2555, น. 293-294), สวรรค์ญา พลเรือง (2556, น. 67) 1.6 พฤติกรรมการ ใช้สื่อ ตามแนวคิดของเสน่ห์ แดงทอง (2542, น. 27), จุฬากรณ์ มาเสถียรวงศ์ (2549, น. ป.ป.ม.), บุญเรือง เนียมหอม (2540, น. 81 -85) Becker (อ้างถึงใน ชลดา วรารธรรม, 2554, น. 28), Sissors and Bumba (อ้างถึงใน ชลดา วรารธรรม, 2554, น. 28), ชานิน เสวกจันทร์ (2552, น. 16-17), นันทพงษ์ เต๋อฮีนยงค์ (2553, น. 6), สำเร็จ นางสีคุณ (2557, น. 57), ขนิษฐา จิตแสง (2556, น. 217-218), อมร โต้ะทอง (2555, น. 82-83), ภัทริกา วงศ์อนันต์นันท์ (2557, น. 173), บุษงา ชัยสุวรรณ (2556, น. 31), จำรัส กลิ่นหนู (2555, น. 293-294) 1.7 การเรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ตามแนวคิดของสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, น. 105), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545 ก, น. 10-31), กระทรวงศึกษาธิการ (2542, น. 17), ทิศนา เขมมณี (2549, น. 24) 1.8 การทดสอบและ ประเมินผล ตามแนวคิดของสำนักงานปฏิรูปการศึกษา (2545, น. 23), รุจิรี ภู่อาระ (2545, น. 20) ; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, น. 105), สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ (2545ก, น. 10-31), กระทรวงศึกษาธิการ (2546ก, น. 5-7), รุ่ง แก้วแดง (2540, น. 140-147), ฌยศ สงวนสิน (2547, น. 78) 2) ความเข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัลของการนักเรียนระดับประถมใน จังหวัดนครราชสีมาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งเน้นพัฒนา ผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด โดยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียน เกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้ 2.1) ความสามารถในการสื่อสาร ตามแนวคิดของ กระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 4) ; Cartwright (1993, p. 407) ; สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (2545,

น. 23) ;สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, น. 105) ; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545ก, น. 10-31) 2.2) ความสามารถในการคิด ตามแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 4) ; Edgar Faure (1972, p. 162) ; สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (2545, น. 23) ; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, น. 105) ; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, (2545 ก, น. 10-31) ; ประเวศ วะสี (2541, น. 61) ; สุดารัตน์ บุญญา (2546, น. 11) ; วิชัย ตันศิริ (2549, น. 55) ; ปรีดี แสงวิรุณ (2555, น. 53) ; บุญหงา ชัยสุวรรณ (2556, น. 31) 2.3) ความสามารถในการแก้ปัญหาเป็นตามแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 4) ; Edgar Faure (1972, p. 162) ; สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (2545, น. 23) ; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553, น. 105) ; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545ก, น. 10-31) ; ประเวศ วะสี (2541, น. 61) ; วิชัย ตันศิริ (2549, น. 55) ; ปรีดี แสงวิรุณ (2555, น. 53) ; อนงค์ วิชัยรัมย์, (2554, น. 125) 2.4) ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต ตามแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ, (2551, น. 4) ; Edgar Faure (1972 , p. 162) ; สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, (2545, น. 23) ; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553 , น. 105) ; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545 ก, น. 10-31) 1.5) ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีตามแนวคิดของกระทรวงศึกษาธิการ (2551, น. 4) ; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2553 , น. 105) ; สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, (2545 ก, น. 10-31) ; จุฬารักษ์ มาเสถียรวงศ์ ,(2549 , น. ป.ป.ม.) ; สำนักงานปฏิรูปการศึกษา (2545, น. 59) ; ประกอบ คุณารักษ์ (2543, น. 6-7) ; ถวิล มาตรการเยี่ยม (2542, น. 12)

1.5.2 ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้แบ่งประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ดังนี้

1.5.2.1 ประชากรในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 1 ได้แก่ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศึกษานิเทศก์ บุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา 38 ค (2) จำนวน 502 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1,242 คน ข้าราชการ จำนวน 12,597 คน และผู้ปกครอง จำนวน 156,710 คน รวมทั้งหมดจำนวน 171,051 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมาเขต 1,2,3,4,5,6,7 ข้อมูล ณ วันที่ 1 กันยายน 2559) กลุ่มที่ 2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 2 ได้แก่ผู้แทนจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 502 คน ผู้แทนผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1,242 คน ผู้แทนครู จำนวน 12,597 คน ผู้แทน กศจ. จำนวน 15 คน ผู้แทนผู้ปกครอง จำนวน 156,710 คน และผู้แทนนักเรียน จำนวน 156,710 คน รวมทั้งหมดจำนวน 327,776 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1,2,3,4,5,6,7 ข้อมูล ณ วันที่ 1 กันยายน 2559)

1.5.2.2 กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ ผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ศึกษานิเทศก์ บุคลากรทางการศึกษาอื่น ตามมาตรา 38 ค (2) จำนวน 502 คน ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 1,242 คน ข้าราชการ จำนวน 12,597 คน และผู้ปกครอง จำนวน 156,710 คน รวมทั้งหมดจำนวน 171,051 คน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครราชสีมา เขต 1,2,3,4,5,6,7 ข้อมูล ณ วันที่ 1 กันยายน 2559) คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างตามสูตรของ Yamane (1973, p. 727) ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน กลุ่มที่ 2 กลุ่มตัวอย่างเป็นประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ เลือกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการนักเรียนระดับประถม ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์ และประชุมกลุ่มย่อย จำนวน 34 คน ประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 ผู้แทนจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 4 คน จำแนกเป็น ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน 1 คน ศึกษานิเทศก์ จำนวน 1 คน บุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค (2) ที่ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา จำนวน 1 คน กลุ่มที่ 2 ผู้แทนผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 7 คน โดยเลือกจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 เขต 2 เขต 3 เขต 4 เขต 5 เขต 6 เขต 7 แห่งละ 1 คน กลุ่มที่ 3 ผู้แทนครู จำนวน 7 คน โดยเลือกจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 เขต 2 เขต 3 เขต 4 เขต 5 เขต 6 เขต 7 แห่งละ 1 คน กลุ่มที่ 4 ผู้แทน กศจ. จำนวน 2 คน กลุ่มที่ 5 ผู้แทนผู้ปกครอง จำนวน 7 คน โดยเลือกจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 เขต 2 เขต 3 เขต 4 เขต 5 เขต 6 เขต 7 แห่งละ 1 คน กลุ่มที่ 6 ผู้แทนนักเรียน จำนวน 7 คน โดยเลือกจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 เขต 2 เขต 3 เขต 4 เขต 5 เขต 6 เขต 7 แห่งละ 1 คน โดยไม่ใช้บุคคลเดียวกันกับประชากรกลุ่มที่ 1

1.5.3 ขอบเขตด้านตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดไว้ ดังนี้

1.5.3.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ การจัดการเรียนการสอนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา ได้แก่ 1) ด้านการจัดการหลักสูตร 2) ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ 3) ด้านระบบจัดการข้อมูล 4) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน 5) ด้านรูปแบบการใช้สื่อ 6) ด้านพฤติกรรมการใช้สื่อ 7) ด้านการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 8) ด้านการทดสอบและประเมินผล

1.5.3.2 ตัวแปรตาม คือ ความเข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัลของนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด โดยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้ 1) ด้านความสามารถในการสื่อสาร 2) ด้านความสามารถในการคิด 3) ด้านความสามารถในการแก้ปัญหาเป็น 4) ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต 5) ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี

1.5.4 ขอบเขตด้านพื้นที่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 เขต 2 เขต 3 เขต 4 เขต 5 เขต 6 เขต 7

1.5.5 ขอบเขตด้านระยะเวลาในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการศึกษาระหว่างเดือน ตุลาคม 2559 ถึงตุลาคม 2560

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

“สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา” หมายถึง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 1 เขต 2 เขต 3 เขต 4 เขต 5 เขต 6 เขต 7 โดยรวมถึงสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครราชสีมาดังกล่าวด้วย

“ความเข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล” หมายถึง การจัดการเรียนการสอนของนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาเป็นไปอย่างรวดเร็ว ครอบคลุม ถูกต้อง เมื่อการศึกษาชัดเจน มีประสิทธิภาพ แล้วก็จะเป็เครื่องมือในการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน สังคมและเด็กก็มีคุณภาพชีวิตที่ดี ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ที่มุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด โดยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญ 5 ประการ ดังนี้

1. ด้านความสามารถในการสื่อสาร หมายถึง นักเรียนมีความสามารถในการรับและส่งสาร มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาถ่ายทอดความคิด ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และทัศนะของตนเองเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและประสบการณ์อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาตนเองและสังคม รวมทั้งการเจรจาต่อรองเพื่อขจัดและลดปัญหาความขัดแย้งต่าง ๆ การเลือกรับหรือไม่รับข้อมูลข่าวสารด้วยหลักเหตุผลและความถูกต้อง ตลอดจนการเลือกใช้วิธีการสื่อสาร ที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อตนเองและสังคม

2. ด้านความสามารถในการคิด หมายถึง นักเรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ การคิดสังเคราะห์ การคิดอย่างสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการคิดเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้หรือสารสนเทศเพื่อการตัดสินใจเกี่ยวกับตนเองและสังคม ได้อย่างเหมาะสม

3. ด้านความสามารถในการแก้ปัญหา หมายถึง นักเรียนมีความสามารถในการแก้ปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ ที่เผชิญได้อย่างถูกต้องเหมาะสมบนพื้นฐานของหลักเหตุผล คุณธรรมและข้อมูล

สารสนเทศ เข้าใจความสัมพันธ์และการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในสังคม แสวงหาความรู้ ประยุกต์ความรู้มาใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาและมีการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพโดยคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเองและสังคม

4. ด้านความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต หมายถึง นักเรียนมีความสามารถในการนำ กระบวนการต่าง ๆ ไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การทำงาน และการอยู่ร่วมกันในสังคมด้วยการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคล การปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและสภาพแวดล้อม และการรู้จักหลีกเลี่ยงพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ที่ส่งผลกระทบต่อตนเองและผู้อื่น

5. ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยี หมายถึง นักเรียนมีความสามารถในการเลือก และใช้ เทคโนโลยีด้านต่าง ๆ และมีทักษะกระบวนการทางเทคโนโลยี เพื่อการพัฒนาตนเองและสังคม ในด้านการเรียนรู้ การสื่อสาร การทำงาน การแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง เหมาะสม และมี คุณธรรม

“การจัดการเรียนการสอน” หมายถึง กระบวนการที่มีระบบระเบียบครอบคลุมการดำเนินงาน ตั้งแต่การวางแผนการจัดการเรียนรู้จนถึงการประเมินผล ซึ่งในที่นี้เป็นการจัดการเรียนการสอน ระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา ดังต่อไปนี้

1. ด้านการจัดการหลักสูตร หมายถึง การจัดการหลักสูตรระดับประถมศึกษาที่ต้องคำนึงถึง กลุ่มความหมายที่เน้นถึงเนื้อหาสาระที่จะต้องเรียนรู้ กลุ่มความหมายที่เน้นความหมายสำคัญของ จุดหมายที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน และกลุ่มความหมายที่เน้นกระบวนการที่จะพัฒนาผู้เรียน โดย บุคคลที่เกี่ยวข้องกับผู้เรียน ผู้สอน และผู้บริหารระบบ จะมีส่วนร่วมในการจัดการหลักสูตร

2. ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้ หมายถึง การส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยเครื่องมือต่าง ๆ อุปกรณ์ ทางการศึกษา นวัตกรรมทางการศึกษา การพบปะหรือให้ความรู้กับเด็กอย่างใกล้ชิด

3. ด้านระบบจัดการข้อมูล หมายถึง การจัดการระบบข้อมูลที่ถูกรวบรวมไว้ที่ศูนย์กลาง อย่างเป็นระบบ เพื่อตอบสนองต่อการใช้ข้อมูลทางการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ

4. ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนการสอนที่ดู จากความถนัดของผู้เรียน ความสามารถทางสติปัญญาของผู้เรียน ความอุตสาหพยายามของผู้เรียน คุณภาพในการสอน และ โอกาสในการเรียนรู้

5. ด้านรูปแบบการใช้สื่อ หมายถึง รูปแบบสื่อที่นักเรียนระดับประถมศึกษาใช้บริการว่า เป็นการใช้อุปกรณ์เพื่อการค้นคว้า หรือการสื่อสารหรือการบันเทิง

6. ด้านพฤติกรรมการใช้สื่อ หมายถึง พฤติกรรมการเข้าถึงสื่อ ความถี่ในการใช้ ระยะเวลา ในการใช้รวมทั้งวัตถุประสงค์ในการใช้สื่อของนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมา

7. ด้านการเรียนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างความรู้ใหม่และสิ่งประดิษฐ์ใหม่โดยการใช้กระบวนการคิดกระบวนการกลุ่มและให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และมีส่วนร่วมในการเรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้ โดยผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญต้องจัดให้สอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถและความถนัดเน้นการบูรณาการความรู้ในศาสตร์สาขาต่าง ๆ ใช้หลากหลายวิธีการสอนหลากหลายแหล่งความรู้สามารถพัฒนาปัญญาอย่างหลากหลายคือ พหุปัญญา รวมทั้งเน้นการวัดผลอย่างหลากหลายวิธี

8. ด้านการทดสอบและประเมินผล หมายถึง การทดสอบหลังจากการทำกรเรียนการสอนนักเรียนระดับประถมศึกษาซึ่งการวัดและประเมินผลจะประเมินตามสภาพจริง ของผู้เรียน โดยจะประเมินการแสดงผลของ ผู้เรียนรอบด้านตลอดเวลา ใช้ข้อมูลและวิธีการหลากหลาย ด้วยวิธีการและเครื่องมือ ที่หลากหลาย เช่น การสังเกต สัมภาษณ์ การตรวจผลงานการทดสอบบันทึกจากผู้เกี่ยวข้อง การรายงานตนเองของผู้เรียน แฟ้มสะสมงาน เป็นต้น

“ผู้บริหารสถานศึกษา” หมายถึง บุคลากรวิชาชีพที่รับผิดชอบการบริหารสถานศึกษาแต่ละแห่งของรัฐและเอกชนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในที่หมายถึง ผู้บริหารสถานศึกษาที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา

“ข้าราชการครู” หมายถึง บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในที่หมายถึง ข้าราชการครูที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา

“บุคลากรทางการศึกษา” หมายถึง บุคลากรทางการศึกษาซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ให้บริการหรือปฏิบัติงานเกี่ยวเนื่องกับการจัดกระบวนการเรียนการสอน การนิเทศและการบริหารการศึกษาในหน่วยงานการศึกษาต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ในที่หมายถึง บุคลากรทางการศึกษาที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา

“ผู้ปกครอง” หมายถึง ผู้ปกครองของนักเรียนที่เรียนใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ครอบคลุมพื้นที่ 32 อำเภอ จำนวน 1,321 โรงเรียน

“นักเรียน” หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ที่เรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา ครอบคลุมพื้นที่ 32 อำเภอ จำนวน 1,321 โรงเรียน

“กศจ.” หมายถึง คณะกรรมการศึกษาธิการจังหวัดนครราชสีมา

“บุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา 38 ค (2)” หมายถึง กลุ่มข้าราชการซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและหน่วยงานราชการอื่น ๆ ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการในทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค มีตำแหน่งและระบบพัฒนาระดับความก้าวหน้าตามบทบัญญัติแห่งพ.ร.บ.ระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. 2547 ในที่นี้หมายถึง ผู้ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา

“ศึกษานิเทศก์” หมายถึง ผู้ซึ่งเจองานแนะนำการศึกษาแก่ครูอาจารย์ในโรงเรียนหรือวิทยาลัยที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา

1.7 ประโยชน์ที่ได้รับ

การวิจัยครั้งนี้มีประโยชน์ที่ได้รับ ดังนี้

1.7.1 ทำให้ทราบการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล

1.7.2 ทำให้ทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการนักเรียนระดับประถมในจังหวัดนครราชสีมาให้เข้มแข็งในสังคมยุคดิจิทัล

1.7.3 ทำให้สามารถนำรูปแบบที่ได้ไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนในระดับประถมศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพต่อผู้เรียนสูงสุด

1.7.4 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยสามารถใช้เป็นข้อเสนอแนะต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาทุกแห่งให้มีประสิทธิภาพก่อให้เกิดประโยชน์สุขต่อหน่วยงาน ผู้เรียนครูผู้สอนและประเทศชาติต่อไป